جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان بیهقی
کوچه شهید اکبر زجاجی (چهاردهم غربی)، پلاک ۱۲
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸
روابط عمومی: ۸۸۵۲۳۰۶۰- فکس: ۸۸۴۹۸۴۶۶
توزیع: مؤسسه نشرگستر امروز نوین ۸۸۷۳۰۹۴۲
چاپ: همشهری
Public@JavanOnline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۷۴۹۳ | دوشنبه ۱۵ دی ۱۴۰۴ | ۱۵ رجب ۱۴۴۷ | اذان ظهر: ۱۲:۱۰ |
غروب آفتاب: ۱۷:۰۵ | اذان مغرب: ۱۷:۲۵ | نیمه شب شرعی: ۲۳:۲۵ | اذان صبح فردا: ۰۵:۴۵ | طلوع آفتاب فردا: ۰۷:۱۵ |

دیده‌بان

با موضوع جنگ ۱۲ روزه

نمایش «به وقت سحر» در تماشاخانه مهر روی صحنه می‌رود

نمایش «به‌وقت‌سحر» به نویسندگی و کارگردانی اصغر گروسی از ۱۵ دی ماه در تماشاخانه مهر حوزه هنری روی صحنه می‌رود.

نمایش «به وقت سحر» به نویسندگی و کارگردانی اصغر گروسی از ۱۵ دی تا ۳ بهمن ماه هر روز ساعت ۱۸:۳۰ در تماشاخانه مهر حوزه هنری اجرا می‌شود. این نمایش با موضوع جنگ تحمیلی ۱۲ روزه، روایتگر داستان زوجی به نام‌های مهدی و سحر است که خود را برای برگزاری جشن عروسی و آغاز زندگی مشترک آماده می‌کنند، ولی در لحظات آخر اتفاق ناگواری می‌افتد که زندگی آنها را دستخوش تغییر می‌کند.

مجوز اکران «فریاد» و «ممنوع‌الخروجی» پس از تغییر نام

فیلم‌های سینمایی «فریاد» و «ممنوع‌الخروجی» که در جشنواره فجر سال گذشته رونمایی شدند، با تغییر نام به «هاوار» و «رخ نیلو» برای اکران عمومی پروانه نمایش گرفتند.

شورای بازبینی فیلم‌های سینمایی به تازگی با صدور پروانه نمایش چهار فیلم موافقت کرده که یکی از آنها «هاوار» به کارگردانی محمدرضا اردلان و تهیه‌کنندگی بهمن اردلان است. این فیلم سال گذشته در جشنواره فیلم فجر با نام «فریاد» به نمایش درآمد که طبق گفته تهیه‌کننده، به دلیل مشابهت اسمی با فیلمی از مسعود کیمیایی، نام فیلم به «هاوار» تغییر پیدا کرد. دیگر فیلم آماده اکران «رخ نیلو» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی سید جلال دهقانی اشکذری است که این فیلم هم در جشنواره فجر چهل و سوم با نام «ممنوع الخروجی» حضور داشت، قرار است از ۱۷ دی‌ماه روی پرده سینماها برود.

اختتامیه جایزه جلال آل‌احمد در کتابخانه ملی

آیین اختتامیه «هجدهمین دوره جایزه ادبی جلال آل‌احمد» در تالار قلم کتابخانه ملی برگزار می‌شود.

آیین اختتامیه «هجدهمین دوره جایزه ادبی جلال آل‌احمد» از ساعت ۱۵:۳۰ چهارشنبه (هفدهم دی ۱۴۰۴) در تالار قلم کتابخانه ملی ایران برگزار می‌شود. این مراسم با حضور سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و جمعی از مسئولان فرهنگی، اهالی قلم، اصحاب فرهنگ، ادب و رسانه همراه است و طی آن از برگزیدگان این دوره تقدیر به عمل می‌آید.

تمدید مهلت ارسال آثار به پنجمین جشنواره «پژواک»

دبیر پنجمین جشنواره پژواک از تمدید مهلت دریافت آثار در تمامی بخش‌های پنجمین دوره جشنواره پژواک خبر داد.

حمیدرضا افتخاری، دبیر پنجمین جشنواره پژواک با اشاره به استقبال گسترده هنرمندان و فعالان این حوزه از فراخوان جشنواره اظهار کرد: در هفته‌های اخیر درخواست‌های متعددی از سوی شرکت‌کنندگان برای تمدید زمان ارسال آثار به دبیرخانه جشنواره واصل شد که عمدتاً به دلیل تعطیلی‌ها و محدودیت‌های زمانی ایجادشده بود. دبیر پنجمین جشنواره پژواک افزود: دبیرخانه جشنواره با بررسی این درخواست‌ها و به منظور فراهم شدن فرصت عادلانه برای تمامی علاقه‌مندان، تصمیم گرفت مهلت دریافت آثار در همه بخش‌ها شامل بخش اصلی، بخش ویژه و بخش مستمر را تا پنجم بهمن‌ماه تمدید کند. وی با تأکید بر ضرورت رعایت زمان‌بندی جشنواره تصریح کرد: این تمدید، آخرین فرصت برای ارسال آثار است و تحت هیچ شرایطی مهلت اعلام‌شده مجدداً تمدید نخواهد شد. بر همین اساس از تمامی شرکت‌کنندگان درخواست می‌کنیم ارسال آثار خود را به روزهای پایانی موکول نکنند.

حکمت

امام علی علیه‌السلام:

خوابی که همراه یقین باشد، بهتر از نمازی است که همراه شک باشد.

غرر الحکم، ۹۹۵۸

نگاهی به سریال «شغال» به کارگردانی بهرنگ توفیقی

نمونه‌ای از بی‌توجهی به حقوق مخاطب در نمایش خانگی

سریالی که با کش‌دار شدن، شخصیت‌های رهاشده و پایانی ضعیف، مخاطب را ناامید از خط پایان گذراند.

به گزارش تسنیم، «شغال» نمونه‌ای روشن از این واقعیت است که هر ایده‌ای شایستگی سریال‌شدن ندارد. اثری که با وعده یک درام جنایی-اجتماعی پرتنش آغاز شد، اما در مسیر، نه‌تنها نتوانست تعلیق خود را حفظ کند، بلکه به‌تدریج با افت ریتم، شخصیت‌های رهاشده، پایان‌بندی‌های تصادفی و حاشیه‌هایی که به متن سرایت کردند، سرمایه اعتماد مخاطب را از دست داد. پرسش اصلی اینجاست: چرا وقتی یک قصه نهایتاً ظرفیت یک فیلم ۹۰ دقیقه‌ای را دارد، آن را به یک سریال ۲۳ قسمتی تبدیل می‌کنیم؟

■ طولانی بودن بدون منطق سریال

«شغال» از نظر ایده، ذاتاً یک روایت فشرده است؛ قصه‌ای سیاه، تلخ و مبتنی بر شوک، انتقام و فروپاشی. چنین داستانی نه‌تنها نیازی به روایت طولانی ندارد، بلکه هرچه کش‌دارتر شود، از اثرگذاری‌اش کاسته می‌شود. این همان جایی است که انتخاب قالب سریال بلند، به اولین خطای استراتژیک پروژه تبدیل می‌شود.

سریال نه منطق مینی‌سریال را دارد (ریتم تند، ضرباهنگ منظم، تعلیق مداوم) و نه توان یک سریال بلند را (داستانک‌های قدرتمند، شخصیت‌پردازی لایه‌مند و نقاط عطف متعدد). نتیجه، اثری است معلق بین این دو که مدام درجا می‌زند. از حوالی قسمت پانزدهم به بعد، افت ریتم کاملاً محسوس است. قصه نه جلو می‌رود، نه عمق پیدا می‌کند؛ فقط تکرار می‌شود. شخصیت‌ها مدام در موقعیت‌های مشابه قرار می‌گیرند و واکنش‌های قابل پیش‌بینی نشان می‌دهند. این تکرار، بزرگ‌ترین دشمن تعلیق است و «شغال» دقیقاً در همین دام می‌افتد. مخاطب به‌جای آنکه منتظر قسمت بعدی بماند، صرفاً به این فکر می‌کند که «کی تمام می‌شود؟» بزرگ‌ترین ضعف شغال نه در بازی‌هاست و نه حتی در کارگردانی؛ بلکه در نبود یک ستون فقرات روایی مشخص ریشه دارد. قصه به‌جای آن‌که بر یک خط کنش اصلی متمرکز بماند، مدام میان داستانک‌های نیمه‌کاره جابه‌جا می‌شود؛ داستان‌هایی که نه به‌خوبی بسط می‌یابند و نه جمع‌بندی می‌شوند.

قتل، تجاوز، زمین‌خواری، فساد اقتصادی، طلاق، انتقام، فروپاشی خانواده و بحران اخلاقی، همگی در «شغال» حضور دارند، اما هیچ‌کدام به مسئله مرکزی تبدیل نمی‌شوند. سریال می‌خواهد همه‌چیز باشد و در نهایت، هیچ‌چیز مشخصی نیست. درام زمانی مؤثر است که تعلیق از دل شخصیت و انتخاب‌هایش زاده شود. در «شغال»، اما تعلیق اغلب بیرونی، لحظه‌ای و مبتنی بر شوک است. نمونه‌اش قتل‌های پی‌درپی آزاد (در هویت محراب) است که به‌جای آنکه نتیجه یک روند روانی و اخلاقی پیچیده باشند، بیشتر شبیه اجرای یک الگوی تکرارشونده‌اند: معرفی قربانی، قتل، عبور به قربانی بعدی. این الگو نه شخصیت را عمیق‌تر می‌کند و نه مخاطب را غافلگیر؛ فقط زمان را پر می‌کند.

■ شخصیت‌پردازی آدم‌هایی که رشد نمی‌کنند

یکی از چالش‌های جدی «شغال»، ایستایی شخصیت‌هاست. آوا از ابتدا تا انتها تقریباً همان آدم آسیب‌دیده و منفعل باقی می‌ماند و تحول نهایی‌اش (شلیک به کامیار) فاقد مقدمه روانی کافی است. سیاوش، که می‌توانست یکی از پیچیده‌ترین شخصیت‌های سریال باشد، قربانی حذف ناگهانی می‌شود. کامیار از یک متجاوز و ضدقهرمان بالقوه، به کاراکتری تخت و تک‌بعدی تقلیل می‌یابد.

حتی آزاد، با وجود تلاش کامبیز دیرباز، بیش از آنکه یک شخصیت چندلایه باشد، به نماد انتقام کور تبدیل می‌شود؛ بدون آنکه درونیاتش به‌درستی واکاوی شود. پایان «شغال» نه ضربه دارد، نه تلخی حساب‌شده، نه حتی شوک درست. مرگ‌ها و تصمیم‌های پایانی، بیش از آنکه محصول یک طراحی دراماتیک باشند، تصادفی و شتاب‌زده جلوه می‌کنند. شلیک آوا، رسیدنش به صحنه در آن شرایط، مرگ کیارش، جان دادن آزاد با زخمی نه‌چندان و مهم‌تر از همه، بلاتکلیفی سیاوش، مجموعه‌ای از پرسش‌های بی‌پاسخ را رها می‌کند. اینجا دیگر بحث سلیقه نیست؛ بحث منطق روایت است.

■ بازیگری استعدادهایی که هدایت نشدند

در «شغال» بازی بد کم نیست، اما بازی خوب هم نجات‌بخش نمی‌شود. سجاد بابایی، امیرحسین فتحی و حتی کامبیز دیرباز، هیچ‌کدام نتوانستند نقش ماندگاری خلق کنند؛ نه به‌دلیل ناتوانی، بلکه به‌دلیل فقدان هدایت بازیگر و دیالوگ‌هایی که بیشتر «گزارش» می‌دهند تا «احساس».

کامبیز دیرباز در نقش آزاد، با فاصله گرفتن از تیپ‌های آشنایش، تلاش قابل‌احترامی انجام داد و در مقایسه با شبنم مقدمی و مهدی سلطانی، جسورانه‌تر ظاهر شد؛ اما این تلاش، در غیاب یک طراحی نقش دقیق، به نتیجه نهایی نرسید. احساس غالب این است که کارگردان بیشتر سرگرم ثبت تصویر و صدا بوده تا هدایت بازیگر؛ گویی بازیگران فقط باید دیالوگ‌ها را بگویند و قاب را پر کنند.

■ کارگردانی یا اجرای صرف؟!

بهرنگ توفیقی در «شغال» بیش از آنکه مؤلف باشد، مجری است. قاب‌ها استاندارد ند، اما امضا ندارند. میزانسن‌ها اغلب خنثی‌اند و صحنه‌های احساسی، به‌جای عمق، به اغراق نزدیک می‌شوند. موسیقی نیز اغلب به‌جای همراهی درام، احساسات را تحمیل می‌کند. در مقایسه با تجربه‌های تلویزیونی توفیقی، «شغال» نه جسور است و نه متمایز؛ حتی در قیاس با «آقازاده» نیز یک گام عقب‌تر می‌ایستد. تجربه نشان داده که او در تلویزیون موفق‌تر از نمایش خانگی عمل کرده و حتی در میان آثار خانگی‌اش، «آقازاده» بیش از آنکه محصول قدرت روایت باشد، از موضوع سیاسی و استراتژیکش سود برد. به واقع در «شغال» نه آن جسارت وجود دارد، نه آن ضرورت. کارگردانی در بسیاری از لحظات، صرفاً خنثی است؛ نه امضایی می‌سازد، نه جهان منحصربه‌فردی خلق می‌کند. نمایش خانگی، صرفاً محل پخش نیست؛ شریک اعتبار اثر است. وقتی پلتفرمی، سریالی را با این حجم از ضعف روایی و نارضایتی مخاطب تا انتها ادامه می‌دهد، ناخواسته اعتبار خود را هم در معرض فرسایش قرار می‌دهد.

مخاطب امروز، منفعل نیست؛ نظر می‌دهد، نقد می‌کند و اگر احساس بی‌احترامی کند، بازنمی‌گردد. مهم‌ترین مسئله درباره «شغال» اتفاقاً همین جاست: بی‌توجهی به حقوق مخاطب. مخاطبی که هفته‌ها وقت می‌گذارد، اشتراک می‌خرد و سریال را دنبال می‌کند، انتظار حداقلی دارد: قصه‌ای منسجم، پایانی قابل دفاع و احترامی روشن به زمان و شعورش. در بخش خصوصی، اولین اصل مشتری‌مداری، کیفیت است؛ نه پر کردن کنداکتور و نه کش دادن بی‌دلیل یک ایده. «شغال» نه سریال بدی است و نه اثر فاجعه‌بار؛ اما نمونه‌ای روشن از تصمیم‌های غلط در تولید است. سریالی که می‌توانست یک فیلم جمع‌وجور و اثرگذار باشد، در قالبی بزرگ‌تر از توانش، از هم پاشید. شاید مهم‌ترین درس «شغال» برای سینما و شبکه نمایش خانگی این باشد: هر قصه‌ای را نمی‌توان با قسمت زیاد نجات داد؛ بعضی قصه‌ها هرچه کوتاه‌تر، صادقانه‌ترند.

نما | حسین کشتکار

دیدگاه

در دهمین جشنواره ملی اسباب‌بازی انجام می‌شود

آموزش و یادآوری کارکردهای تربیتی بازی و اسباب‌بازی به بزرگسالان

■ سید مرتضی ذاکر

جشنواره ملی اسباب‌بازی کمک می‌کند کاربردها و کارکردهای بازی و اسباب‌بازی به همه مخاطبان معرفی شود و پدرها، مادرها، خانواده‌ها و اولیای تربیتی با اهمیت بازی و اسباب‌بازی برای کودکان نوجوانان و دیگر گروه‌های سنی آشنا شوند.

به گزارش «جوان»، لیلا بابایی، دبیر دهمین جشنواره ملی اسباب‌بازی با اشاره به برگزاری این رویداد اظهار داشت: دهمین جشنواره ملی اسباب‌بازی در ۱۴۰۴ با شعار «بازی حالِ خوش زندگی» و در سالی که مزین به شعار «سرمایه‌گذاری برای تولید» است، با هدف حمایت از تولیدکنندگان داخلی در حال برگزاری است. دبیر دهمین جشنواره ملی اسباب‌بازی افزود: در این دوره از جشنواره تلاش می‌کنیم اهداف جشنواره در بیشترین مقدار خود محقق شود و از مهم‌ترین اهداف جشنواره کمک به برقراری ارتباط مؤثر میان طراحان، تولیدکنندگان سرمایه‌گذاران اسباب‌بازی و پژوهشگران و فعالان این حوزه و استقرار نظام نوآوری است. وی خاطرنشان کرد: جشنواره ملی اسباب‌بازی کمک می‌کند کاربردها و کارکردهای بازی و اسباب‌بازی به همه مخاطبان معرفی شود و از رهگذر برگزاری جشنواره پدرها، مادرها، خانواده‌ها و اولیای تربیتی با اهمیت بازی و اسباب‌بازی برای کودکان نوجوانان و دیگر گروه‌های سنی آشنا شوند. بابایی با اشاره به نقش مهم بازی و اسباب‌بازی در روند آموزش، پرورش و تربیت کودکان و نوجوانان اظهار داشت: باید تلاش کنیم بچه‌ها به این سمت و سو بیشتر سوق پیدا کنند. دبیر دهمین جشنواره ملی اسباب‌بازی در توضیح بخش‌های این دوره از جشنواره اسباب‌بازی نیز گفت: دهمین جشنواره ملی اسباب‌بازی کانون با همکاری انجمن تولیدکنندگان اسباب‌بازی برگزار می‌شود، به شکلی که انجمن تولیدکنندگان اسباب‌بازی از ۱۴۰ تولیدکننده ایرانی، ۲هزار و ۷۰۰ محصول را برای عرضه به مخاطبان در این نمایشگاه جمع‌آوری کرده است. در فضای بازار فروش و نمایشگاه اسباب‌بازی غرفه‌هایی تدارک دیده شده که طراحان و تولیدکنندگان اسباب‌بازی مواجهه مستقیم با مخاطبان داشته و با نیازهای مخاطبان آشنا شوند تا در این برقراری ارتباط، محصولات مورد نیاز مخاطبان شناسایی و برای دوره‌های بعد طراحی و تولید شود. بابایی در ادامه به نمایشگاه عروسک‌های بومی و محلی اقوام مختلف ایران به عنوان بخش دیگری از این جشنواره اشاره کرد و افزود: در این نمایشگاه عروسک‌ها در چند دسته به صورت عروسک‌های آیینی، اقوام و عروسک‌های مردم‌شناسی به مخاطبان معرفی می‌شود. دبیر دهمین جشنواره ملی اسباب‌بازی ادامه داد: عروسک‌هایی که در این بخش به نمایش گذاشته شده‌اند، از گوشه و کنار کشور از استان‌ها و شهرهای مختلف، آداب و رسوم، لباس‌ها و ویژگی‌های مردم مختلف و قوم‌های متنوع کشور را معرفی می‌کنند. وی اضافه کرد: بخش ترویجی بازی و سرگرمی بخش دیگری است که در این جشنواره به مخاطبان خدمات بازی‌محور رایگان ارائه می‌کند و از آن جمله می‌توان به فعالیت‌های حرکتی مهارتی، بازی‌های گروهی، بازی‌های فکری و انواع مختلف بازی و موسیقی اشاره کرد. بابایی خاطرنشان کرد: مخاطبان با حضور در این بخش از جشنواره می‌توانند در فضایی شاد، دلنشین و سالم از بازی‌های تدارک دیده شده به همراه همه اقشار خانواده از کودکان تا سالمندان استفاده کنند. بخش ویژه بازی‌های بومی محلی هم در این نمایشگاه گنجانده شده که به ارائه خدمات در این حوزه می‌پردازد. وی بخش علمی جشنواره را نیز از دیگر برنامه‌های این دوره عنوان کرد و گفت: نشست‌های علمی در این بخش تدارک دیده شده است تا ابعاد مختلف موضوع بازی و اسباب‌بازی از سوی صاحب‌نظران و متخصصان این حوزه مورد نقد و بررسی قرار گیرد. دبیر دهمین جشنواره ملی اسباب‌بازی افزود: این نشست‌ها در همکاری با دانشگاه سوره برگزار می‌شود و تلاش می‌کنیم موضوع بازی، فرهنگ، سیاستگذاری، علم و پژوهش در این نشست‌ها به هم پیوند بخورد و فضای فرهنگی، صنایع خلاق و اسباب‌بازی را به محیط دانشگاهی در حوزه آموزش و پژوهش پیوند دهیم تا این حوزه توسعه و تعالی پیدا کند. وی به اجرای برنامه تلویزیونی ململ در جشنواره اشاره کرد و افزود: کودکان و نوجوانان بازدیدکننده از نمایشگاه هر روز ساعت ۱۶ می‌توانند در این برنامه که در سالن آمفی‌تئاتر مرکز آفرینش‌های فرهنگی‌هنری کانون برگزار می‌شود، حضور یابند. دهمین جشنواره ملی اسباب‌بازی با شعار «بازی، حال خوش زندگی» از ۱۷ تا ۲۷ دی هر روز از ۱۱ تا ۲۰ در حال برگزاری است.

نشر

شاهنامه فردوسی پس از ۱۰۰ سال دوباره به ایتالیایی ترجمه شد

■ مرتضی فاطمی نیا

شاهنامه فردوسی پس از گذشت حدود صد سال، با ترجمه کامل، یکپارچه و بازنگری‌شده، بار دیگر به زبان ایتالیایی منتشر شد.

به گزارش «جوان»، شاهنامه فردوسی پس از گذشت حدود صد سال، با ترجمه کامل، یکپارچه و بازنگری‌شده، بار دیگر به زبان ایتالیایی منتشر شد؛ رویدادی که به‌عنوان احیای یکی از مهم‌ترین پیوندهای تاریخی میان ادبیات حماسی فارسی و فرهنگ ایتالیا توصیف می‌شود. این بازنشر به‌عنوان نخستین انتشار شاهنامه با ترجمه خوانا، سلیس و منسجم در زبان ایتالیایی معرفی شده و بر پیشینه تاریخی ارتباط شاهنامه با ایتالیا تکیه دارد؛ پیوندی که با نام ایتالو پیزی (۱۸۴۹-۱۹۲۰) گره خورده‌است. پیزی نخستین کسی بود که میان سال‌های ۱۸۸۶ تا ۱۸۸۸، نخستین و تنها ترجمه کامل شاهنامه را به یکی از زبان‌های اروپایی ارائه کرد. در اوج دوران «ریزورجیمنتو» و شکل‌گیری جنبش اتحاد ایتالیا، روایت فردوسی از شاهزادگان جنگجو و بنیان‌گذاری دولت، مورد توجه محافل میهن‌پرست ایتالیایی قرار گرفت و فردوسی در نگاه آنان به عنوان «متحدی نمادین» در مسیر آرمان‌های ملی ایتالیا شناخته شد. نسخه تازه شاهنامه به‌وسیله انتشارات «لونی» منتشر شده و هدف آن بازگرداندن شأن و منزلت این اثر سترگ عنوان شده است. در این بازنشر، پروفسور سیمون کریستوفورتی از دانشگاه «کافوسکاری» ونیز از متخصصان برجسته مطالعات فردوسی ترجمه پیزی را با دقت بازنگری کرده و با تضمین انسجام اصطلاح‌شناختی و وفاداری مفهومی، امکان بهره‌گیری خواننده معاصر را بدون کاستن از جذابیت روایت شاعرانه قرن نوزدهم فراهم ساخته‌است. این مجموعه در قالب شش جلد پیوسته و در مجموع ۴ هزار و ۱۱۲ صفحه عرضه شده‌است. قیمت اثر ۲۵۰ یورو اعلام شده و جلد نخست آن شامل یک ضمیمه رنگی ۱۶ صفحه‌ای است که بازتولیدهایی از کهن‌ترین مینیاتورهای شناخته‌شده مرتبط با داستان‌های شاهنامه را در بر می‌گیرد. به منظور انتشار شاهنامه به زبان ایتالیایی، نشستی بین سید مجید امامی، رایزن فرهنگی ایران در ایتالیا و ماتئو لوتریانی، ناشر ایتالیایی برگزار شد. لوتریانی ضمن ابراز علاقه‌مندی عمیق خود به میراث غنی ادبی، زبانی و معرفتی ایران، شاهنامه فردوسی را به عنوان یکی از ارکان بی‌بدیل ادبیات جهانی و گنجینه‌ای ارزشمند برای تمام بشریت توصیف کرد. وی تأکید کرد که انتشار مجدد این اثر سترگ پس از حدود یک قرن، فرصتی مغتنم برای احیای پیوندهای عمیق تاریخی و فرهنگی میان ایران و ایتالیا خواهد بود. این ناشر ایتالیایی، استخراج و احیای شاهنامه به عنوان مهم‌ترین نسخ ادبی جهان و بازسازی آن را مورد اشاره قرار داد و نمونه‌هایی از ادب اروپا و برگردان آن به ایتالیایی را توضیح داد. به گفته رایزن فرهنگی کشورمان در ایتالیا، این اقدام فرهنگی، گامی مهم در جهت معرفی هرچه بیشتر شکوه حماسه ملی ایران به مخاطبان ایتالیایی و گسترش تعاملات فرهنگی دو کشور ارزیابی می‌شود

خبر

رضا امیرخانی پس از ۲ جراحی در حال بهبود تدریجی است

رضا امیرخانی، پس از انجام دو جراحی همزمان برای تثبیت شکستگی‌های بازو و ساق پا، در شرایط پایدار قرار دارد.

به گزارش «جوان»، دکتر آشتیانی، پزشک معالج نویسنده مطرح کشور، درباره آخرین وضعیت سلامتی رضا امیرخانی اعلام کرد: طی ۱۰ روز گذشته دو جراحی عمده برای تثبیت شکستگی‌های استخوان بازو و ساق پا به‌طور همزمان انجام شده و خوشبختانه نتایج اولیه رضایت‌بخش بوده‌است. وی همچنین افزود: این نویسنده در هفته گذشته دچار عفونت مختصری شد که با مراقبت‌های پزشکی مدیریت و رفع شده است. دکتر آشتیانی تأکید کرد: برای دوستداران رضا امیرخانی، مهم‌ترین مسئله وضعیت هوشیاری اوست. با توجه به ماهیت کند و تدریجی بهبود آسیب‌های این‌چنینی، تشخیص تغییرات بالینی سخت و نامطمئن است. پزشک معالج ادامه داد: مثلاً در دو اسکنی که با فاصله ۱۰ روز انجام شد، فروکش واضح اِدم مشاهده شد، اما بهبود علائم بالینی به اندازه‌ای محسوس نبوده که بتوان با قاطعیت از افزایش سطح هوشیاری سخن گفت. باز شدن چشم‌ها به‌عنوان یکی از شاخص‌های مهم هوشیاری چندین بار گزارش شده اما هنوز به اندازه کافی تکرار نشده است. وی در پایان از هواداران خواست صبور باشند و توضیح داد: ممکن است گاهی گزارش‌ها دیرتر ارائه شوند، اما همچنان برای سلامتی همه هموطنان‌مان دعا می‌کنیم و از همراهی شما سپاسگزاریم.

دریچه

علی نصیریان در واکنش به پوستر جشنواره فیلم فجر:

اگر می‌دانستم مخالفت می‌کردم

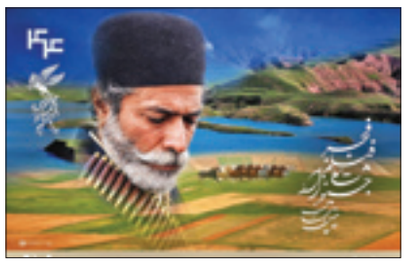

علی نصیریان، بازیگر و هنرمند مطرح سینمای ایران از دلخوری‌اش نسبت به انعکاس تصویر او در پوستر جشنواره فیلم فجر ۴۴ سخن گفت.

علی نصیریان درباره طراحی پوستر جشنواره فیلم فجر ۴۴ که تصویری از او در فیلم «شیر سنگی» را به نمایش می‌گذارد، به مهر گفت: برای مراسم رونمایی پوستر جشنواره فیلم فجر از من دعوت کردند که تهران نبودم و حالم هم مساعد نبود، اما اطلاعی نداشتم که پوستر را با عکس من می‌گذارند و اگر می‌دانستم، مخالفت کردم.

وی اضافه کرد: در واقع فقط قبل از مراسم رونمایی با من تماس گرفتند تا در برنامه حضور داشته باشم و رونمایی را انجام دهم، ولی از قبل به من گفته نشد که عکس من و فیلم «شیر سنگی» روی پوستر قرار گرفته است. اگر گفته بودند، حتماً می‌گفتم این کار را نکنید، چون علاقه‌ای به این نوع کارها ندارم.

این بازیگر شناخته شده سینمای ایران درباره این اتفاق بیان کرد: من مخالف هستم، اما کاری است که انجام گرفته است. با این حال، من مخالف هستم که عکس من، چه از فیلم «شیر سنگی» و چه از هر فیلم دیگری، روی پوستر گذاشته شود. دوست ندارم چنین کارهایی انجام شود. مثلاً زمانی برخی گفتند که می‌خواهند نام یک خیابان را به اسم من بگذارند، آن هم نزدیک محل زندگی‌ام، اما من مخالفت کردم و دوست نداشتم اسم من را بگذارند. وی با اشاره به فیلم‌ها و آثار ماندگاری که از او بر جای مانده است، ادامه داد: آثار من موجود است، فیلم‌ها و نمونه‌های مختلف هستند و همین آثار خلاقه نمایی از کارنامه هر فردی است، من هم نیازی ندارم این کارها برای من انجام شود. علاقه‌ای ندارم تصور شود که چنین تبلیغاتی برایم شکل گرفته است.

این هنرمند در ادامه درباره انتظارش از مسئولان جشنواره و احترامی که باید نسبت به وی صورت می‌گرفت، عنوان کرد: متولیان چنین رویدادی افرادی فرهنگی هستند و حداقل باید اصول را رعایت می‌کردند. درست است که فیلم صاحب دارد، اما حقوق معنوی یک فیلم از بین نرفته است. کسی نمی‌تواند با عکس ما از یک فیلم، چون صاحب اثر است، هر کاری بخواهد بکند.

نصیریان در پایان با اشاره به حضور مسعود جعفری جوزانی کارگردان فیلم «شیرسنگی» در مراسم رونمایی اظهار کرد: آقای جوزانی صاحب فیلم است با این حال از من سؤال و مشورتی نشد. خوب بود این اتفاق را به من هم اطلاع می‌دادند و می‌گفتند قرار است چنین کاری انجام شود.